

Novoroční 2020

aneb

... a je tu další začátek...

Novoroční výjezd

12.1.2020

Všimli jste si, jak se dobře na klávesnici píše 2020? Myslím, že je to první letopočet, se kterým na začátku roku nemám problém. Ani jednou se mi nestalo, že bych se na některém z mnoha dokumentů, které denně podepisuji, spletl.

Také v názvu jednodenního výjezdu jsem se nespletl. Nový rok je dávno za námi. Na vině je však zaneprázdněnost skoro každého, na koho se podívám. A to včetně členů a příznivců tohoto seskupení. Hned první den tohoto roku nepřicházel v úvahu. Všichni byli velmi unaveni předcházejícím dnem a nocí. Já bych sice vyjet dokázal, ale samotnému se mi nechtělo.

Následující víkend 4. a 5.1. dopadl stejně. Každý, koho jsem oslovil říkal něco o prodloužené dovolené a návratu z ní, včetně přípravy na vstup do pracovního procesu. Ano, i toto se dá pochopit. A tedy nezbylo než tuto akci odložit až na další víkend.

Pravda, nedoufal jsem v masovou účast, ale tři přihlášení, to opravdu není mnoho. Ale jistě, chápu, doma u televize pod duchnou je líp. Anebo, v jednom případě, jiný způsob opuštění městského hemžení. Na druhou stranu se mi nechce věřit, že pokud jde o to udělat něco pro své zdraví, a ještě se u toho pobavit a možná něco nového poznat je tak neskutečně obtížné.

Sraz byl určen na devátou hodinu pod železniční most. Vedením osudu jsem tu 20 minut před termínem. Na palubním teploměru mi to ukazuje 4°C. Ano, není to úplně vedro, ale během dne se to má zlepšit. A jak tak čekám, koukám, že jsou krásně nasvíceny Hradčany ranním sluncem.

Pípnul mi mobil. Někdo píše. Lenka. Tak copak se děje? Aha, ano, nepřijede. Včera v tančírně to nějak přepískla a teď ji odmítá poslouchat tělo. Teda tak velká holka a dělá takové nepředloženosti. Takže zbýváme dva. Tak doufám, že nezůstanu sám. Dig.

Mě překvapila víkendová výluka z Radotína na Smíchov, vlaky jely přes Krč na Hlavák. Využil jsem ranní vzbuzení před limitem a jel o vlak dříve, kdy ještě výluka nezačala. Na Hlaváku hupky na vlak do Vršek a konečně kolmo směr Výtoň. JaK.

Je mi dlouhá chvíle, a tak si popojíždím po náplavce sem a tam a při průjezdu místem srazu v 9 hodin se setkávám a Kachnou. Takto třetím přihlášeným. Takže dva.

Kachna je dnes už legendárním účastníkem mnoha dnes již historických akcí. Dalo by se říct veterán. Pokud tedy máte chuť, můžete vyhledat starší zprávy a něco se o něm dočíst. Dig.

Vždycky jsem byl spokojen a tak i když jsem vybíravý v počasí, tak na Hellstour vždy rád vzpomínám a občas i nečekaně vyjedu, jako teď. JaK.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha	0	0	0	0	4

OK, odjíždíme. Trasa je velmi jednoduchá. Po stezce na tomhle břehu pojedeme na Zbraslav, tam přejedeme most a začneme šplhat na Cukrák. Ano, opravdu se jedeme podívat na vysílač. Zejména nás zajímá, jak bude vypadat po vypnutí standardu DVBT.

Popojeli jsme a já jsem zjistil, že nemám zapnutého Stopaře. To je funkce v aplikaci Mapy.cz, která za vás dává pozor na trasu a zaznamenává ji. Na rozdíl od funkce Navigovat, která vás vede. Zastavil jsem a po chvíli manipulování jsem ji zapnul. Při rozjezdu jsem zjistil, že jedu po ráfku. Krucinál! Píchnout hned na začátku, to jsou pěkné vyhlídky. Oznámil jsem tuto radostnou zprávu Kachnovi. Pak jsme vyhledali místo na sluníčku a pustili se do oprav.

Tady bych se rád zmínil o technické připravenosti výprav. Ano, každý si vozí nejjákladnější sadu na jednoduché opravy. Jen já ne. V minulosti jsem se propracoval k tomu, že jsem vozil dílnu, díky které se na cestách dalo kromě svařování dělat cokoliv. Vyžadovalo to úpravu bagáže a rámového boxu. Tedy když se stalo cokoliv, nebyl žádný problém a většinou se do hodiny dalo pokračovat v jízdě. Dnes je to v podstatě také tak. Jenomže se změnila technika a k tomu náradí a bylo nutné vše přeuspořádat. Takže pokud jedu na výpravu s plnou výstrojí, dokážu se

podílet na opravách kamionů. Jenomže dneska jsem vyjel jen s pomocným báglikem, kde mám svačinu, pláštěnku a rezervní duši. Že jste nečetli nic o pumpičce, lepení a rezervních ventilkách? Správně, nemám je s sebou. A co postrádám nejvíc je propojovací hadice od kompresoru k ventilkům na kolech. Pokud mám vše s sebou, není problém se vypořádat s nedostatkem vzduchu v obutí a v zásadě je jedno kolikrát někdo píchne.

Velmi se mi nechce zadní kolo dolovat z rámu, a tak zkusíme, jestli by celý únik vzduchu nemohl způsobit ventilek. Vyšrouboval jsem jej, prohlédl, promnul mezi prsty a vrátil zpět. Přestavěli jsme Kachnovu pumpičku z verze pro autoventily na cykloventily a pokusili se duši nafouknout. Nějak tak to šlo. Ale mizerně. Dig.

Pumpa nebyla zvyklá pumpovat ventilečky na kolo, ale pořádné ventily na auto. Tak vzduch trochu prchal jinam než do duše. JaK.

Po neskutečné námaze jsme nafoukali tolik, aby se dalo jet, s tím, že ten zbytek dofoukáme někde dál, až si odpočineme. Dig.

Kolo od kamionu by bylo nafouklé dřív. JaK.

Hmmm, tak ne. Dojeli jsme k ploucí restauraci Rosmarina a zase jedu po ráfku. Zastavili jsme u lavičky a přes neskutečnou nechuť jsem sundal zadní kolo a duši vyměnil. Zároveň jsem důkladně prohlédl plášť, zda tam někde nevězí ostrý předmět, který by mohl působit potíže.

Dig.

Digovo počínání jsem důkladně kontroloval a nenašel jsem problém. JaK.

Plášť je čistý a nasazen, nová duše instalována, ventilek utážen, pumpování zahájeno. Jsme na sluníčku, kolem buráci 5°C, pumpování zahřívá až tak, že mírný studený větrík nevnímáme.

Tak, nafouknuto, jedeme.

Dojeli jsme na Zbraslav do míst, kde cyklostezka vede pod mostem a začíná se zvedat, aby se následně spojila se silnicí a oboje dovedlo cyklomily na most, aby mohli přes řeku na druhou stranu. A potkali jsme toto:

Je to housenka sestavená z pěkných děvčat oblečených do zelených koulí, které jsou přes distanční menší koule připojené k dalším oblečeným koulím. Vlastně je to vynikající trenérův tah. Holky jsou v teple a nemůžou se mu rozutíkat po okolí. A proč trenérův tah? To proto, že jsem požádal

housenku, aby zpomalila, abych stihnul obrazově zaznamenat celou tu parádu. Dívky mi s pobavením chtěly vyhovět. Avšak chlap klusající za poslední kouli to nedovolil. Navíc své svěřenkyně nevybíravě upozornil, že jsou na tréninku a ať už se konečně mezi sebou a také s okolím přestanou vybavovat. Přesto jsem obrázky stačil pořídit.

Vyjeli jsme nahoru a přešli most. Za ním jsme se dohodli na úpravě trasy. Pojedeme po téhle straně kopce. Vyšplháme přírodou a mezi vilovou zastavbou a v místech smyčky autobusu se připojíme na hlavní. Po ní pak přejedeme most přes dálnici a zalezeme do lesa, který obsahuje kromě stromů a keřů také vysílač.

Vymyšleno, odsouhlaseno, jedeme. Já vím, do čeho jdu, znám to tu a kdysi jsem právě na tom kopci, který chceme zdolat, zkoušel, co umí moje krásné elektrokolo. Ano, dalo to. I když se motor pěkně zahřál a baterie orosila. Tak teď to pojedeme za svý.

Odbočili jsme ze silnice a jede se nad očekávání dobře. Sice máme zařazeno 1-1, ale čekal jsem pěší výlet. A najednou kolo začalo neznatelně pravidelně drncat. A tak to je špatný. Zase jsem bez vzduchu v zadním kole. Zastavili jsme a zabývali se myšlenkou, že by to přecijen mohl být ventilék. Vyměnil jsem ho a začal jsem nafukovat. Kachna mi s tím mocně pomohl, a tak jsem s tuhostí zadního obutí spokojen. Ale jen do té chvíle, než jsme odpojili pumpičku. Všechn pracně nashromážděný vzduch se odebral ven ventilkem, který přestal ventilkovat. No už ale sakra práce! Je to jasné. Cosi se stalo s gumičkou. Za pár okamžiků je duše prázdná. Vyšrouboval jsem ventilék a ano, je to tak. Po gumičce ani památky. Kachna sáhl do svých zásob a nabídl mi dvě rezervní. Narazilo to na to, že obě byly poněkud zpuchřelé.

Dig.

Sice zpuchřelé, nicméně měly za sebou historickou hodnotu (několik tisíc kilometrů v brašně) a Dig je vyhodil!! Jako dopad!!

JaK.

Hluboce se omlouvám za projevenou neúctu tak významným součástkám a hluboce se kaji.

Ještě jsem důkladně prohlédl rámový box plný náradí, jestli by třeba aspoň jeden ventilék... Kdysi jsem jich tam míval zásobu. Po chvíli jsem našel. Nejen nízkou matici, a čepičku, ale i hlavní matici a tělo ventilku. Jenom jedna drobnost byla v nepořádku. Na těle ventilku chyběla gumička. No, to jsme si pomohli. Nezbylo než vrátit zpátky původní ventilék, nafouknout a modlit se, aby to fungovalo.

Jedeme dál. Stoupáme a zase to celkem jde. Projeli jsme kolem zmíněných vilek a nějakého výrobního závodu, prosmýkli se parkem a jsme na hlavní. Provoz je tu dle očekávání opravdu nepatrný. Stoupáme a stoupáme a asi jsem se fakt měl modlit. Neudělal jsem to a výsledek je, že zase jedu po ráfku. No to mě to nebaví! Dostrkal jsem kolo na konečnou

autobusu a společně začali vymýšlet co dál. Vrátit se? Moc se mi to nelíbí, a kromě toho nevím, jak to provést. Autobus mě na palubu nevezme, loď zrovna kolem žádná nepluje a dopravit se na vlak se mi zdá být nereálné. A navíc co potom? Na Vršovice se odtud nejezdí a jiné nádraží pro mě nemá smysl. Ještě chvíli přemítáme nad jinými možnostmi a pak mi Kachna nabídl zapůjčení své duše. Jasně, беру hned. Jenom jsou tu pochybnosti o ventilku. Nějak si nepamatuju, jestli se dá otvorem v ráfku prostrčit na místo cykloventilu autoventil. Také Kachna při další kontrole vyslovil pochybnosti o tloušťce gummy na plášti. Že by? Výrobce přeci garantuje 1500 kilometrů. A kolik mám na něm najeto? Něco málo přes 3500? No tak jistý důvod k odchodu do gumového důchodu by tu byl. Také je možné, že díry do duše dělají malinké kamínky, dříve posyp silnice. Ono, když je vrstva pryže tenká, je možné duši píchnout velmi snadno. No, co dělat... pokusíme se dokončit opravu.

Povedlo se. Duše je na místě, nafouknutá tak akorát, popojedem.

Dig.

...a Dig mi zmizel v kopci, nějak si to nafoukal na moc Pascalů a je v trapu. Zlatý prdlý gumičky. Holt přidávám v tempu, až jsem musel sundat bundu.

JaK.

Omyl, já jezdím na Bary. Tedy v pneumatikách. Ty jezděj rychlejc.

Vyjeli jsme na nejvyšší bod této silnice, přešli most přes dálnici a za ním odbočili do lesa. Nějak to tu nepoznávám. Je tu nějak málo stromů. Zato pařezů přibýlo.

Kromě toho je tu cesta rozježděna pásovou technikou. Jedeme pozdě. Bláto už z velké části rozmrzlo. Ale ne natolik, aby nás pustilo ze stopy. Jediné, co dělá opravdu dobře je, že se lepí na pláště a úspěšně špiní všechno okolo. Nevadí, jet se dá.

Asi po kilometru je konec a cesta je zase sjízdňá. Bláta je znatelně míň a kolem jsou odloženy nakrájené kmeny stromů. Sice je to stále dokopce, ale už jen málo a je to jetelné. A navíc mezi zbylými stromy je vidět vysílač Cukrák, meta dnešního výjezdu.

Hmm, připadá mi pořád pořád stejný jako před vypnutím. Nebo že by se změnilo pořadí červeno bílých pruhů?

Dig.

Škoda těšil jsem se, že uvidím nějakou změnu, když je kolem toho takový povyk.

JaK.

Jedeme dál. Následuje prudký padák po polonamrzlém terénu. Já to tu znám a když je sucho, nechávám to tady letět a nemusím se zabývat bržděním. Celé to končí protisvahem. Experimentální cestou jsem zjistil, že za splnění podmínek, jako třeba se nebát, nebrzdit a vůbec nemanévrovat, se dá protisvah bez jediného šlápnutí vyjet až nahoru. Ale teď se bojím. Nejen, že se mi nelíbí ojíněný povrch, ale také poněkud nedůvěřuji obutí zadního kola. Kdybych náhle přišel o vzduch... Nenechávám narůst rychlost přes 35 km/h. Ano, naproti musím šlapat, ale jsem celý. Ještě kousek jsme jeli lesní cestou, pak jsme podjeli most, najeli na asfalt, odbočili na hlavní a o blok níž zastavili u hospody Pod Lešem. Ano, sem jsme měli namířeno. Tady bude oběd. Dig.

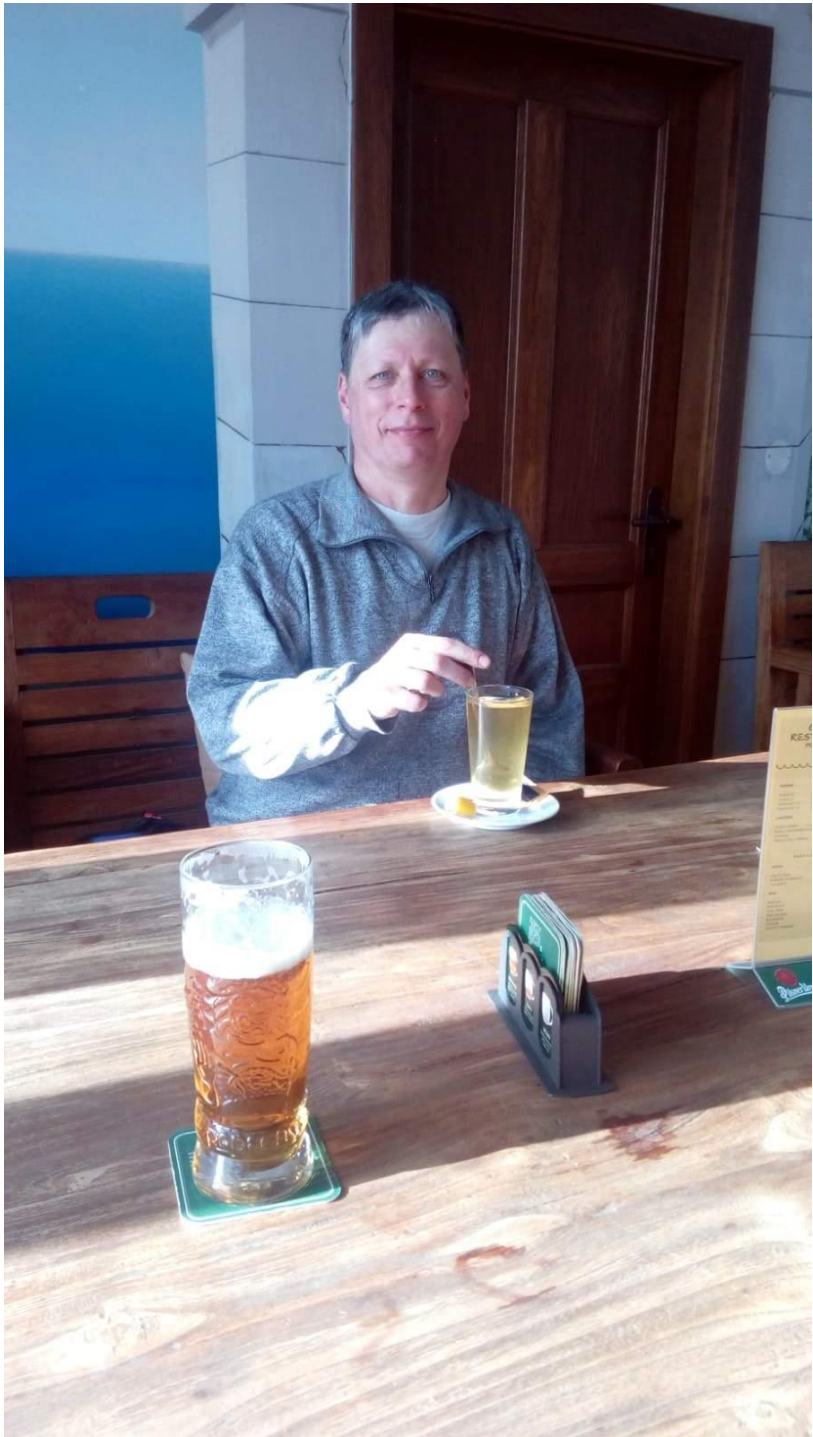

Koněčně. Na nic jiného od rána nemyslím. Hlavně trochu víc tepla, než venku a usušení věcí na sebe. JaK.

Lokál jsem vybral na základě zkušenosti. A vidíme, že to bylo dobře. Jídlo mají dobré, tankují tady Plzeň a Radegast, obsluha si nás všímá, atmosféra se mi líbí. Vybrali jsme si stůl u terasy. Vidíme ke kolům a svítí sem slunce. Dig.

Krom dobré fazolové polévky s kuřecím masem, jsem si dal guláš, maďarský. Trošku víc připálenější, ještě to šlo, ale knedlík. Ten byl jednoznačně domácí i s kousky pečiva, to je také dobře, ale... Všechno pokazili finální úpravou v mikrovlnce. Omáčka opticky jako zdrclá, knedlíky okoralé. A to za 129,-Kč. JaK.

Najedli jsme se, napili, probrali běh světa včetně prognóz do budoucna a hle, jsme zde skoro dvě hodiny.

A tím vlastně to zajímavé končí. Vyrovnali jsme účet a pojedeme dál.

Další cesta je z kopce. Je to takový ten padák, co končí ve Všenorech. Necháváme to jet, ale jen do té míry, aby se jízda nezměnila v let. Šedivě okraje vozovky napovídají, že tady to zdaleka ještě nerozmrzlo. A že bych nutně potřeboval zmizet v lese doprovázen oblakem prachu, sprškou posypového materiálu a rámusem způsobeným dopadem kola, si zrovna nemyslím.

A jsme dole. Od teď se zase musí šlapat. A co hůř, známe to tu po slepu, a tak nelze očekávat nějaké větší dobrodružství. Snad jenom jízda přes děrovaný most. Na ten se vždy těším. Není to zrovna adrenalinový zážitek, ale mně se to líbí. A tak jedeme, stále si o něčem povídáme a velmi rychle jsme u nájezdu na most.

Motají se tu nějakí pěšáci. O to víc jsem překvapen, že jsem nájezd zdolal v sedle, překážejícím jsem se v pohodě vyhnul, a navíc mě to nestálo nějaké zvláštní úsilí. Přejezd mostu je jako vždy pěkný. Ani po tolika letech se nemůžu vynadívát na scenérii pod mostem, kterou vidím skrz rošt, po kterém se tu chodí a jezdí. Ani sjezd z mostu, který je zde prudce vzhůru mi nedělal žádné potíže. No tak to je velká paráda. Dig.

Most má dvě přezdívky. Rachoťák a Rudý ďábel. Nepochybně to souvisí s tím, že je celý železný a je natřen na červeno. Trochu se obávám odloupených drátů v rostech, občas někde je, aby mi neprorazily pláště.

JaK.

Pak jsme jeli po stezce až do Radotína. Kolem je pořád hezky, na obloze modro + sem tam nějaký mráček, svítí slunce, teplota 7°C, jízdu

se zahříváme tak akorát a celou dobu se snažíme to všechno dopovídat. Ano, máte pravdu, nejde to. Pořád je spousta témat k probrání. Dig.

A taky courá víc lidí po cyklostezce, udělalo se teplo, je po obědě... JaK.

Ale jsme u odbočky ze stezky k nádraží, které chce Kachna použít pro odjezd do Berouna, kde je domovinou. Loučíme se s přáním všeho nejlepšího do nového roku, další jízdní sezóny, příjemného prožití Velikonoc, pokud bychom se do té doby neviděli, a dalších svátků. Pak Kachna odbočil a já na stezce osířel. Dig.

Byla to škoda končit tady v Radotíně, ale ta výluka. Nechtěl jsem dojet na Smíchov a po zjištění, že to jede až z Radotína se zase vrátet, to ne. JaK.

Pokračuju dříve nastíněným odpolednem. Podstatně jsem zvolnil. Je pěkně, a tak nechci být doma moc brzy. Užívám si jízdu a zároveň si uvědomuju, že od výměny duše za Kachnovu mám pokoj. To je moc dobře. Dig.

Ale trošku adrenalinu bylo, když nebyla pumpa, ne? Chtěl jsem si přidat ještě z Karlštejna do Berouna, ale neměl jsem rezervní duši a lepit v té zimě bych nechtěl. JaK.

Odpoledne je velmi pěkné, nás dvoukolých jede málo, kočárek jsem potkal jeden a vůbec se tu nepletou bruslaři a ten človíček co táhne loď k vodě mi nepřekáží.

Tím víc se můžu kochat okolím. Je vidět do daleka, protože stromy a keře jsou bez listů a počasí přispívá tím, že je jasno. Přesně v tomto rozpoložení bych chtěl setrvat dlouho. Třeba i několik dní. Ale to lze jen na Expedici.

Všechno krásné jednou končí a jak tak koukám, prokochal jsem se až před barák. Tak dobře. Uznávám, že je konec tohohle výjezdu. A musím říct, že byl skvělej. Jenom mě mrzí, že nás zase bylo málo. Tak snad se to příště zlepší. Dig.

Taky jsem byl spokojen. A doufám, že ještě letos vyjedu, za tepla, do lesů, k vodě... JaK.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha	51	46	46	17	4 - 7

Celková technická data:

Účast	Dva novoroční...: Dig a Kachna
Oficiálně přiznaná kilometráž	42 km
Příště	Otevírání cest

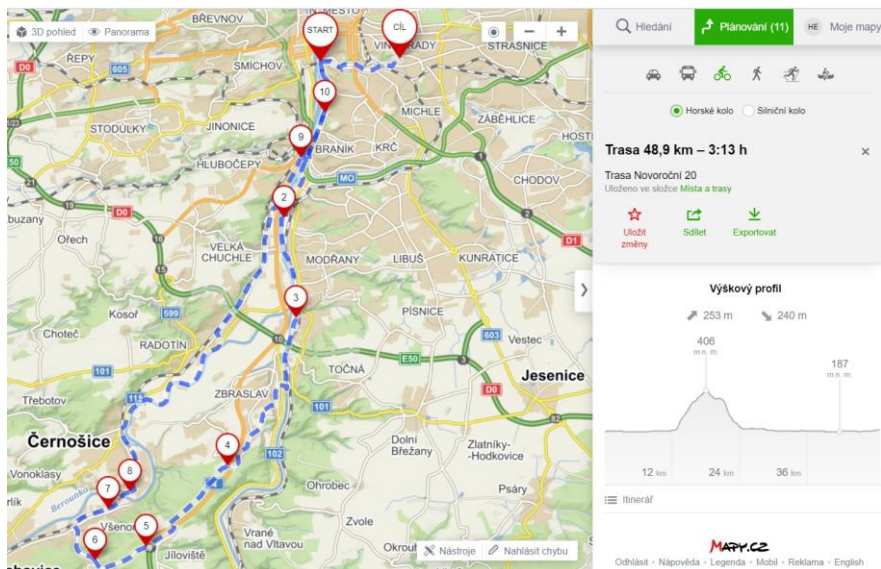
Trasa výpravy

Praha Výtoň	P - V. Chuchle	
P - Modřany	P - Hlubočepy	
P - Zbraslav	P - Podolí	
Kopanina	P - Vyšehrad	
Jíloviště	P - Vršovice	
Všenory		
Mokropsy		
Černošce		
P - Radotín		
P - Lahovice		

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Vlad'ka (Vlo), **Jarda (Jaš)**, Dig (Dig), *Kachna (Jak)*, Lenka (Lek),
Jině (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Trasa:

© Hell's Tour_{club} 2020
Dig & JaK
Neprodejné
e-mail: hells1020@seznam.cz